

Madımak

– ylmztzgl · 03 Temmuz 2020

MADIMAK

Sivas dağlarında, karlar erir mi?
Karlar bu dağlara, ağır gelir mi?

Otuz üç fidanı diktim toprağa.

Oy madımak madımak,

zalım madımak.

Yanmak nedir gördüm, hemde yanarak.

Bu fidanlar göğe söyle erer mi?

Başları bulutlara böyle değer mi?

Sazımın telleri, koptu yerinden. Bağlamamı aldılar zorla elimden.

Otuz üç fidan yandı tutuştu.

Yürekleri keklik oldu uçuştı.

Oy madımak madımak, zalım madımak.

Uçmayı öğrendim hemde yanarak.

Ateşten korkanlar, yaktılar beni.

Külümü savurdular, attılar beni.

İnsanım diyenler insan yakar mı? Alevlenmiş gözlerden yaşlar akar mı?

Kader desem bunu, kader yazar mı?

Oy madımak madımak, zalım madımak.

Yanmayı öğrendim hemde yanarak.

Alevi alevle boğdular, o gün.

O gün boğulanlar, doğdular her gün.

Otuz üçler kırklar aşkla yananlar.. Size acır mı İbrahim'i od'a salanlar?

Hallacın başını taşla ezdiler.

Nesiminin derisini canlı yüzdüler. Oy madımak, madımak, zalım madımak

Uçmayı öğrendim hemde yanarak.

Hazerfen Uçtu diye vuruldu.

Karagöze kabri sual soruldu.

Silinmez alnının, kara yazısı.

Dinmez asırların, yara sızısı.

Hangi kapıkulu kesti ahkamı.

Menzil belli fena fillah makamı.

Oy madımak madımak, zalım madımak.

Yanmayı öğrendim hemde yanarak.

Ehli beyte selam verdim de geçtim.

Kendi canımdan yardan da geçtim.

Oy madımak, madımak, zalım madımak.

Uçmayı öğrendim, hemde yanarak.

Yansa da, uça da, aşıklar ölmez.

Yanıp kavrulsa da, bu ateş sönmez.

Yılmaz Tizgöl

02/08/2020